

Het komen van zondaren tot Christus

PREEK OVER JOHANNES 6:37

Zingen: Psalm 25:4, 7

Lezen: Johannes 6:22-40

Zingen: Psalm 68:14, 15

Zingen: Psalm 75:1, 4

Zingen: Psalm 67:2

GELIEFDEN, met Gods hulp wens ik u in deze dienst te bepalen bij wat u kunt vinden in het voorgelezen schriftgedeelte, Johannes 6 en daarvan vers 37, waar we Gods Woord en onze tekst aldus lezen:

Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.

Onze tekstwoorden spreken over: *Het komen van zondaren tot Christus*. We staan stil bij een drietal gedachten:

1. Het werk van de Vader;
2. Het werk van Gods Geest;
3. Het werk van de Zoon.

Het hoofdthema is dus: *Het komen van zondaren tot Christus*. We letten op het werk van de Vader: ‘al wat Mij de Vader geeft’. In de tweede plaats letten we op het werk van Gods Geest: ‘zal tot Mij komen’. In de derde plaats letten we op het werk van Gods Zoon: ‘en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen’.

1. Het werk van de Vader

Lieve vrienden, het is voor de schare waarvan we lezen in Johannes 6 een bijzonder ogenblik. Wat hebben de mensen aandachtig naar de prediking van de Heere Jezus geluisterd. Hij predikte zo anders dan de Schriftgeleerden en de Farizeeën. Die preekten over regel op regel en over gebod op gebod. Maar Christus preekte als Machthebbende, als een Profeet van de hoogste Koning. Wat waren het bijzondere ogenblikken voor de schare toen ze getuige was van het wonder dat Hij blinden het gezicht schonk, dat Hij doven het gehoor teruggaf, dat Hij melaatsen reinigde en dat Hij kreupelen deed wandelen. Wat was de schare vol geestdrift. Ze wenste wel dat Hij koning zou worden, dat hij de Romeinen uit het land van Israël zou verjagen. Men zag Hem als een aards koning, een aards heerser. Wat is dat voor de Heere Jezus ten diepste een grote en diepe verzoeking geweest. Hij wist namelijk veel meer dan wij zouden horen als wij die mensen hoorden jubelen. Hij kende de harten van de luisteraars, die nu enthousiast jubelden, Hij kende de harten van de luisteraars die nu hun lof uit-ten en die met prachtige woorden de Heere Jezus loofden. O ja, deze koning wilden ze wel volgen! Maar Hij wist als de grote Hartenkenner dat het Woord dat Hij preekte - en Hij kon preken: zo volmaakt, zo volkomen, zo zonder enig gebrek! - er voor zou zorgdragen dat velen zouden weggaan en Hem zouden verlaten. We kunnen aan het einde van dit schrifthoofdstuk daarvan lezen: 'Velen wandelden niet meer met Hem.' Ze wilden Hem wel volgen om de broden, om er beter van te worden. Ze wilden Hem wel volgen om getuigen te zijn van de bijzondere dingen en Zijn wonderen. Maar lieve vrienden, het gaat in Gods Koninkrijk niet om het bijzondere. Het gaat in Gods Koninkrijk om het werk van God in de harten van mensen, blank of bruin, klein of groot, arm of rijk. Het gaat alleen maar om de Heere Jezus! Het gaat erom of u een Borg hebt voor uw schuld, of u een God hebt voor uw hart. Of gaat het u nog om het bijzondere, het opzienbarende? Gaat het u nog om het feit dat u kunt spreken over dominee A of dominee B? Gaat het in uw oog nog over allerlei buitenkantzaken, waarmee u tegelijkertijd uzelf kunt blijven sparen? Dit alles, wat er heel diep in het hart van de hoorders leeft, weet de

Heere Jezus volmaakt! Hij weet hoe diep de mens is gevallen. Zo diep, dat er eigenlijk geen woorden voor zijn. En zeker, daar kan een mens nog heel vroom over praten ook. We kunnen ons daarmee een heel leven lang bezighouden. Dan lijken we nog alleszins godsdienstig ook, maar we missen de ware vreze Gods! Wat moet het voor de Heere Jezus zijn geweest om te zien hoe geketend, hoe gevangen de mens is die Hem alleen maar volgt om het uiterlijke. Nee, wij zijn echt niet anders en beter dan de mensen van toen! En op het zendingsveld van onze gemeenten is het ook echt niet anders dan wat we hier lezen in Johannes 6! Er is geen mens die God zoekt, zelfs niet een. Er is geen mens die de Heere Jezus vanuit zichzelf gaat volgen. Maar heeft satan dan het laatste woord? Zal er dan nooit vrucht zijn? Zal die vrucht wel ooit juichen als op de Libanon? (zie Psalm 72). Zal er wel ooit vrucht zijn die de Heere kan worden aangeschreven? O ja, zeker! Hoor slechts het troostwoord, door de Heere Jezus Zelf gesproken. Het is een troostwoord dat de grondslag vormt van al het werk in Gods Koninkrijk, namelijk de verkiezing des Vaders! We lezen in onze tekst: 'Al wat Mij de Vader geeft, zal komen'. Het luistert heel nauw in deze tekstwoorden. Al wie zichzelf 'geeft', al wie zelf gaat lopen, al wie zichzelf een bekering inbeeldt, die zal niet komen! Daarin moeten we scherp separeren! Maar al wat de Vader geeft, dat zal komen. Zijn raad zal immers bestaan en Hij zal al Zijn welbehagen doen, zo spreekt Hij in Jesaja 46. Het Goddelijk welbehagen wordt in dit schriftgedeelte verwoord door de Heere Jezus met deze woorden: 'Al wat de Vader Mij geeft, zal komen'. Lieve vrienden, als dat komen zou moeten afhangen van u en mij, dan kwamen we nooit! Dan bleef het in ons leven hoogstens bij vrome voorwendsels en vrome voornemens, maar we bleven wie we waren! Weet u waarom? Wel, we hinken op twee gedachten. Maar de Heere vraagt een volkomen hart en een volkomen geest. Wie van ons zal het volmaakte offer kunnen brengen aan deze zijde van het graf? Welke gevallen volgelinge van Adam is daartoe geschikt? Niemand toch?! Wat dat betreft moeten we ons niet teveel voorstellen van de bereidwilligheid en gewilligheid van de mens. Hier in Nederland niet, maar ook niet in Afrika, in Azië, Amerika, of waar dan ook. Maar

toch: zij zullen komen, omdat er een verkiezing Gods is, omdat er een welbehagen is! Dat is de enige reden waarom zondaren tot Hem komen. En omdat er een verkiezing Gods is, moet Zijn Woord overal gepreekt worden. ‘Gaaf dan heen, onderwijst al de volken.’ Er moeten zondaren worden toegebracht. Gods welbehagen zal door de hand van de Heere Jezus gelukkiglijk voortgaan, zo lezen we in de profetie van Jesaja. In de volvoering van Gods welbehagen wil de Heere nu in Zijn onbegrijpelijke goedheid middelen gebruiken. Daartoe wil Hij mensenkinderen, uit het stof getrokken, gebruiken. Nee, het is ten diepste nooit hún werk en hún zaak. De grondslag van het zalig worden van zondaren is: ‘Al wat de Vader Mij geeft’. Daar begint de zaligheid, dat is de grondslag, het vertrek- en beginpunt van iedere prediking, prediker, zendingswerk en zendingswerker. Een prediker moet en kan niets. Hij mag zich alleen maar voorbereiden en vragen aan de Heere om dienstbaar te mogen zijn. Wie voor de zending gaat werken, mag zich ook verdiepen in de verschillende talen en in andere culturen. Hij mag de Joden een Jood en de Grieken een Griek worden, maar dat zijn ten diepste maar bijkomstigheden. Gods knechten en zendingen hebben een boodschap, omdat de Heere een boodschap heeft gesproken, dat er Zijn raad en welbehagen is. Hij wil mensen het Leven geven. Hij wil in mensen, die dood zijn in zonden en misdaden de oprechte bekering werken. Wat een prediking mag er gebracht worden, namelijk van Zijn welbehagen. Dat is te allen tijde en in alle omstandigheden het troostwoord! Zeker, er zal veel verharding zijn onder de verkondiging van Zijn Woord. Er zullen er helaas velen zijn die slechts meelopen met een uitwendige, keurige belijdenis. Er zullen er velen zijn die Hem willen horen voor het bijzondere en die slechts kerkganger willen zijn voor de uitwendige dienst alleen. Laten we in deze dienst maar dicht bij ons hart blijven en eerlijk naar onszelf kijken. U doet er natuurlijk niet verkeerd aan dat u onder Zijn Woord bent en dat u zich verdiept in de Bijbel! Maar met grote ernst zeg ik het u: het is niet genoeg voor de eeuwigheid, het is niet genoeg om er God mee te ontmoeten. Er moet meer zijn in ons hart; er dient Gods werk te zijn en dat vloeit voort uit Gods Woord: ‘Al wat de Vader Mij geeft’. Dit is tegelijkertijd het rustpunt

voor al Zijn knechten. Het zaligmaken van mensen is de zaak van de Koning. Wij kunnen geen mensen bekeren, maar dat doet de Heere door Zijn Woord en Geest. Echt, ik gun u allen de zaligheid van harte, maar het is niet mijn werk. Zalig maken is het werk dat Hem gegeven is.

‘Al wat de Vader Mij geeft’. De Vader heeft Zijn Kerk gegeven. En nu is het het werk van de Zoon om verlorenen, om walgelijke, verdoemelijke schepselen zalig te maken. De Zoon mag dat doen op grond van het verkiezend welbehagen, de eeuwige fontein van de Vader. Lieve vrienden, begrijpt u nu dat die verkiezing helemaal niet hard is? Als die verkiezing er niet zou zijn, dan waren we allemaal verloren, dan gingen we allemaal door op de brede weg, dan wilden we alleen maar met rust gelaten worden! Wat wens ik u graag toe dat u onrustig wordt, en met Augustinus mag leren: ‘Onrustig is het hart, totdat het rust vindt in U, o God.’ Begrijpt u nu wat een grote troostbron het welbehagen is? De Heere wil mensen trekken uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. Als we dit horen, zijn we soms ineens heel vroom en godsdienstig. We willen graag de vraag stellen: ‘Wie worden er zalig? Wie worden er getrokken? Wie zullen er wel en wie zullen er niet zalig worden? Als ik namelijk niet zalig word, wil ik toch wel graag de ruimte midden in de zonde benutten, liefst zo ruim en langdurig mogelijk.’ Maar deze gedachte klopt echt niet. U komt elke zondag onder het visnet van Zijn Woord. De Heere maakt Zich in uw leven vrij. U hoort iedere zondag Zijn welmenende boodschap, naar aanleiding van allerlei teksten uit het Woord van de Heere. De Heere maakt Zich echt vrij van uw bloed. ‘Al wat de Vader Mij geeft.’ Zijn Kerk is gegeven aan de Zoon. Hij heeft Zijn Kerk liefgehad met een eeuwige liefde. Om die eeuwige liefde ook te kunnen delen en te laten proeven, moet er wel een diepe scheiding worden weggenomen! Er zit namelijk iets tussen u en de Heere God. U bent van Hem afgegaan. We moeten niet bekeerd worden tot een Middelaar, maar tot God, door middel van de Middelaar, de Heere Jezus. Hij is daartoe gegeven, Hij is daartoe het van God geschonken Middel en dat wonder mag dagelijks worden verkondigd. De Heere verkiest nu niet meer als zodanig, maar Zijn welbehagen wordt wel

volvoerd. Degene die Hij heeft verkoren, zijn gegeven aan de Zoon. Daarom is Hij gekomen om het leven te verwerven en terug te kunnen geven wat ze in Adam hadden verloren.

‘Al wat de Vader Mij geeft’, zo lezen we nog een keer met grote aandacht. Misschien zegt u: ‘Hoe weet ik nu of dat ook voor mij geldt?’ Nu, dat blijkt uit het vervolg, dat blijkt uit de vrucht. Nee, we doen niet aan inlegkunde; we plakken niets bij het Woord en schaven er ook niets af. Het staat letterlijk in de tekst die volgt op dit eerste lid: ‘zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen’. Lieve vrienden, een van onze oudvaders heeft gezegd: Al zou er slechts één uitverkorene zijn, zou u dan met het gewicht van de eeuwigheid vóór u en met de hemelhoge schuld op u niet bidden: ‘Heere, mag ik bekeerd worden?’ Maar er is er meer dan één, want het is een schare die niemand tellen kan. We willen soms op een vrome manier zo graag zuinig van de Heere spreken, maar echt, het is een schare die niemand tellen kan! En inderdaad, dan is het de vraag: ‘Heere, mag ik erbij zijn? Wilt U Uw Woord voor mij tot zegen stellen? Al Zijn werk zal juichen tot de eer van de Vader!’

2. Het werk van Gods Geest

Misschien is het uw vraag wel: Hoe zal dat werk van het komen tot Christus nu gaan? Wel, door de werking van Gods Geest. We lezen het zo treffend: ‘*Zal tot Mij komen.*’ O zeker, de luisteraars in Johannes 6 waren al ‘aan het komen’, maar dan tot de zonde! Tot de wereldse begeerlijkheden! Ze waren bezig om te komen met hun doen en laten, met allerlei aardse beslommingen en bekommelingen. Maar als de Heilige Geest gaat werken in het hart van Zijn kinderen, dan is dat een bijzonder krachtdadig, onwederstandelijk werk. Dan bepaal ik niet langer mijn komen en gaan, dan vervolg ik mijn eigen gekozen levensweg niet meer, dan laat ik me niet meer opjagen door de onrust van deze tijd. Dan laat ik mijn leven niet meer in beslag nemen door dingen die in het licht van de eeuwigheid van nul en generlei waarde zijn. Maar de Heilige Geest gaat me dan trekken en brengen tot Hem! Hoort u het? Die zal tot *Mij* komen! Nee, niet komen tot de mens, tot de omstandigheden. Maar heel duidelijk, heel helder, heel onomwon-

den wordt in de tekst gezegd: die zal komen tot *Mij!* Tot Hem, Die spreekt, tot de Heere Jezus. En dat komen tot behoud is vrucht van Gods verkiezend welbehagen. Nu moeten we in de prediking niet met de verkiezing beginnen. De verkiezing mag achteraf bezien wel eens de troostbron zijn in het leven van degene die de Heere lief krijgen. In de prediking echter beginnen we met de roeping, de nodiging en lokking. De Heere wil Zijn Woord zegenen en dan komt er een volk tot Hem. Hoort u het? Zij zullen komen! Psalm 68 zingt:

Zij zullen U, van allen kant,
Zelfs uit het allerverste land,
Vereren met geschenken.

Kunt u dat vatten? De Heere werkt niet alleen in deze gemeente, niet alleen in Nederland. Zijn werk houdt niet op bij de rijksgrens. Het zal worden één kudde en één Herder. Die kudde zal van alle kant worden toegebracht. Kunt u zich dat voorstellen? Ook die mensen uit donker Afrika zullen worden toegebracht. O natuurlijk, ze verwoorden de dingen van Gods Koninkrijk vaak wat anders dan wij en soms ongekunsteld, maar als het gaat over wie de Heere is en wie zij zijn, smelten de harten ineen! We horen hen hartelijk belijden dat de Heere zo heilig is en zij zo onheilig, zo doemschuldig, zondig, en verderfelijk. We horen hen onder tranen vertellen dat ze vanuit zichzelf niet anders doen dan tegen de Heere opstaan met woorden en daden. Al komen ze uit andere culturen, al moeten ze het juk van de vervolging in een land als China al vele eeuwen dragen, dwars door alles heen zal het straks een grote schare worden, één van hart en één van taal. U en ik weten nog wel hoe de eerste zendelingen de stammen vonden, levend in het oerwoud, als het ware nog in het stenen tijdperk. U weet nog wel hoe wijlen dominee Kuijt zijn prediking begon in het toenmalig Nederlands Nieuw-Guinea, het huidige Papua. Hij heeft de prediking van Gods Woord gebracht en het werk van Gods Geest kwam ook daar openbaar. Mensen die elkaar eerst nog opaten, die niets wisten van God, gingen de Heere zoeken, want ze ontdekten dat ze Hem kwijt waren! Op het zoeken vanuit het gemis, kwam het

vinden, op Gods tijd. De vruchten van het werk van Gods lieve Geest kwamen openbaar, in Papua en in vele andere plaatsen in de wereld waar het Woord van God werd gepreekt.

Mag ik u een vraag stellen? Is er vrucht te vinden in uw leven? We kunnen onze mond vol hebben van de vruchten van Gods Geest op de zendingsvelden en natuurlijk zien we daar naar uit. We horen als zendingsdeputaten wel eens iets van de ritselingen van het nieuwe leven. Maar lieve vrienden, nergens vindt de Heere mensen die gewillig zijn om voor Hem te buigen. Nergens! We zijn allemaal zo onwillig om zalig te worden. Elk kind van God komt er in zijn leven achter hoe aardser het is. Of bent u dat al te boven? Of komt u ook niet verder dan de dichter die zegt: 'Ik wist niet dat mijn aardse ziel, nog zoveel van het aardse overhield'? Komt u ook niet verder dan deze eerlijke belijdenis? Dat is nu het diepste van de mens: ik wil niet! Ik ellendig mens, vleeselijk ben ik, verkocht onder de zonde. Maar toch zal het waar worden: 'zal tot Mij komen'. En zeker, dan moet er wel een Godswonder gebeuren, wil iemand die niet wil, gaan willen. Er gebeurt werkelijk een Godswonder als een biddeloos iemand gaat bidden, als een lusteloos mens lust krijgt in de dingen van Gods Koninkrijk. Echt, er moet een wonder van God in ons leven gebeuren, wil er meer komen dan een vrome gedachte, een uitwendig belijden met de lippen. Als dat wonder gebeurt, door Gods genade en Geest, dan wordt God dienen geen opgelegd juk, dan is dat geen zaak van een mooie buitenkant, maar dan wordt het een innerlijke zaak! 'Al wat Mij de Vader geeft.' Vanuit Gods welbehagen komt het zaligmakend werk voort! Gods knechten kunnen nog zo lokkend en wervend spreken over de Heere en Zijn dienst, nog zo waarschuwend Zijn Woord aan het hart van de hoorders leggen, maar het hart openen kan alleen Gods Geest. Die Geest verbreekt harde harten van mensen die blank of zwart zijn. De Heere kan het, en wat een wonder: Hij *wil* dat werk ook nog doen! Dat is de troost voor de Heere Jezus, hier in Johannes 6. Hij heeft loon op Zijn arbeid. Ze zullen tot Mij komen. Daartoe is Hij gekomen, opdat zondaren tot Hem zouden komen. Hij kan de banden breken die u nooit kunt breken. Kunt u de kracht van de zonde breken? Nee, dat kunt u echt niet, in der eeuwigheid

niet! Kunt u de begeerte naar al het aardse breken? U komt er vanzelf achter, hoop ik, dat u dat in eigen kracht nooit zal kunnen. Hij kan het echter wel. Daarom zegt Hij het zo overtuigend: ‘Zal tot Mij komen’. Om satans werk te verbreken, is Hij gekomen. Hij neemt de aanspraken die de vorst der duisternis, de vader der leugenen op de mens heeft gelegd, weg. Om de schuld der Zijnen weg te dragen, is Hij gekomen. Daartoe wilde Hij indalen in de diepste diepten. Hij heeft de angsten der hel, die de Zijnen moesten overkomen, weggenomen. Hij is de Zijnen in alles gelijk geworden, uitgenomen de zonde. Hij weet de strijd van al Zijn kinderen, Hij kent hun verdriet, hun droefheid over de zonde. Hij weet al de raadsels die er in hun leven kunnen zijn. Geliefden, hoe zult u tot Hem komen? Weet u zo goed hoe de Heere Zijn volk bekeert? Mag ik u dat eens vragen? Weet u zo goed wanneer de Heere begint in het leven van Zijn kind? Als u dat geheim zo goed weet, is dat geen best teken. Weet u, als de Heere zaligmakend in uw leven komt, dan weet u het namelijk niet meer hoe de Heere werkt! Als u niet meer weet hoe u ooit zalig moet worden, dan gaat het goed. Dat zou wel eens de vrucht kunnen zijn van het werk van de Heilige Geest.

Elk van Gods kinderen komt tot Hem door het werk van de Heilige Geest. Hij opent hun ogen, Hij doorboort de oren, Hij opent het hart. Ze worden door de Geest getrokken, losgetrokken van de zonde. Wilt u de zonde graag de scheidbrief geven? Misschien hebt u wel eens die gedachte gehad: ‘Dat doe ik gewoon, ik geef al mijn zonden de scheidbrief!’ Zeker, als wij nog niet keihard zijn geworden, als we onder de ernstige en lokkende roepstem van Gods Woord in de kerk zitten en voelen dat Gods volk zo gelukkig is, dan kunnen we vanuit de volheid van ons gemoed wel eens zeggen: ‘Heere, ik breek met alle zonden die U zo’n verdriet doen.’ Mag ik u eens vragen: hoe lang hield u dat vol? Meestal niet zo lang, toch? Begrijpt u dat er niet zomaar wat aan de buitenkant moet worden veranderd, maar dat het inwendig vernieuwd moet worden? Wij moeten nieuwe hoedanigheden krijgen, wie we ook zijn en waar we ook wonen. Dat geldt voor jou, voor u, dat geldt voor mij. O, laat het ons gebed zijn en blijven: ‘Heere, bekeer me, voordat ik sterf. Wilt U geven dat ik de zonde de scheidbrief

geef, de wereld niet achterna kleef, maar tot U zal komen?’ Voor dat zaligmakend werk zal nu Gods Geest zorgen. De Geest van Christus, zo wordt Hij wel genoemd in de Schrift. Natuurlijk, want Die zal het uit het Zijne nemen en zal het de mensen verkondigen. Weet u wat Hij verkondigt? Weet u wat Hij in hun hart schrijft? Hij verkondigt hun dat ze, zoals ze geboren zijn en met al hun kennis hoe de Heere leidt en werkt, niet kunnen sterven. Weet u wat de Heilige Geest doet? Hij maakt ze bekend wie ze zijn in zichzelf. Ik heb mensen uit andere culturen ontmoet die heel ongekunsteld, heel puur vertelden hoe de Heilige Geest hun leven had blootgelegd en ontworteld. Weet u waarom ze zo ongekunsteld overkwamen? Omdat wij, westerlingen, zo gemakkelijk ons voorgeslacht kunnen napraten. Wij weten het met ons verstand allemaal zo goed. Maar deze mensen geven de wereld echt de scheidbrief. Ze worden daarom soms verstoten door hun eigen familie en met de nek aangekeken door hun eigen man of vrouw. Soms ontmoeten zij werkelijk de machten van de satan die alles wil verhinderen, overal ervaren zij dan tegenstand. Echter, wat van de Heere is, heeft iets vasthoudends, iets volhardends. Dat werk is geen morgenwolk, geen vroegkomende dauw die heengaat. Zijn werk beklijft, en blijft. ‘Zal tot Mij komen!’

Ik hoor u klagen: hoe kom ik ooit tot God bekeerd? Is dat echt uw vraag? U mag het smeken aan Gods genadetroon: ‘Heere, mag dat ook in mijn leven werkelijkheid worden? Natuurlijk, we mogen het werk van de zending niet vergeten, maar vergeet toch ook uw eigen ziel niet! Daarbij is ook ons eigen land één groot zendingsveld geworden. Misschien is tot uw droefheid uw eigen kind of kleinkind totaal van God weggezworven. Wat zal u dat tot smart zijn als u ziet dat uw nageslacht totaal vervreemd van God en Goddelijke zaken voortleeft. Misschien zijn ze nog wel in de kerk gedoopt, maar toch weggegaan van de dienst des Heeren! Hoe aangrijpend zal dat voor u zijn! Toch... voor de Heere is niets te wonderlijk! God Zelf heeft het gezegd: ‘Ik wil en zij zullen.’

Tot wie, geliefden, zult u gaan? Tot uzelf met al uw kennis, uw eigen houvast? Nee, gemeente, de Heere zegt: Tot Mij! Gods Geest eindigt nooit in de mens. Gods Geest eindigt niet in u, niet in uw

ellendekennis. Natuurlijk, begrijpt u me goed: ellendekennis kan niet worden gemist in het ware leven der genade. Maar weet u wat een waar kenmerk is van de vrucht van wat de Vader aan Christus geeft? Dat is het komen tot Hem. Gods kind wordt dan geleid en het weet: ik ben stekeblind, ik heb alles tegen, want ik vul zelf zo graag mijn weg in. Mijn horloge loopt zo vaak voor op Gods leiding, op Gods licht en waarheid. Ik struikel dagelijks! Weet u nog zo goed wat de Heere moet gaan zeggen tegen u? Helaas, dan is er niet veel plaats voor God in uw leven. Dan is er geen verwondering en aanbidding dat Hij eenvoudig, ongedacht en onverwacht spreekt! Hij leidt Gods kind als een blinde die de weg niet weet, in de wetenschap dat Hij het niet verkeerd doet. De Heere geeft Zijn kind soms dat stille vertrouwen dat Hij leidt. Ook in Afrika en Amerika mogen deze geluiden worden gehoord. Of het allemaal goud is wat er blinkt? Nee, dat zal net als in onze eigen gemeenten zijn. Wij zijn geen hartenkenner, maar wel enigszins vruchtenkenner. Maar de weg van het missen, zoeken en vinden wordt ook daar beluisterd, door Gods Geest gewerkt. Ook daar horen we van de strijd: ben ik Gods genade waardig? Stapt men daar met grote stappen over de zonden en afmakingen heen? Nee, ook daar horen we van geestelijke strijd om alles uit handen te geven en zich onvoorwaardelijk over te geven aan Hem. Ook daar zien ze ernaar uit dat Hij tot hun ziel spreekt. Dat Hij tot ellendigen zegt:

Aan armen, uit genâ,
zal Ik Mijn hulpe ter verlossing tonen;
Ik sla hun zielen ga.

Slaat Hij hun zielen ga? Lieve vrienden, ze zijn Zijn bezit. Al wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen. Daar zal geen klauw van achterblijven. Hij zal vanuit het welbehagen Gods, dat Hij zal volvoeren, Zijn Woord laten preken in alle eenvoud. U hebt enige Bijbelkennis, maar als u in Albanië komt of op welk zendingsveld dan ook, dan moet u met de eenvoudigste dingen beginnen. Wat is zonde? Wat is genade? Wat is rechtvaardigheid? Wat is heiligheid? Wat is verzoening? Wie is God en wie ben ik? De Heere zal dat werk met Zijn lieve Geest

bekronen en dan zien we door het ongekunstelde heen dat de Heere op de leerschool van genade brengt! Ze zullen tot Mij komen. Niet: grote stappen, gauw thuis. Nee, tot Mij komen, gebracht, geleid en gevoerd worden. Heeft u dat geduld? De Heere leert het u wel! Als een kind van God niet zo geduldig is, dan geeft de Heere hem zoveel lessen dat hij toch geduld mag oefenen! Op die oefenschool wordt het al groter wonder dat Gods kind mag komen tot Hem! De grootste vraag is: leidt Hij u? U wordt wel door een geest geleid, de geest van deze tijd, de geest uit de afgrond. Wordt u al door Gods Geest geleid? Is het u een wonder dat Zijn werk u nog elke week gepreekt wordt? Is het voor u al een wonder geworden dat God de Vader wil dat er nog zondaren zalig worden? Is het voor u al een wonder dat Gods Geest nog genade werkt in het hart van verloren zondaren? Is het geen wonder dat God de Zoon Zichzelf gegeven heeft? U zegt misschien: ‘Dominee, ik ben al zo oud. Zal ik nu nog kunnen komen?’ Inderdaad, als u naar uzelf kijkt, komt u er nooit. Als u naar uw zonde kijkt, dan komt u er ook nooit. Maar als de Heere trekt, dan komt u. Zult u er om bidden? U hebt alles te verliezen en u hebt ook alles te winnen. U zegt: ‘Maar ik ben zo hardnekkig, ik heb al zoveel meegemaakt. Wat heeft de Heere mij veel roepstemmen gegeven!’ Ach, hoort u het? De Heere weet wie de Zijnen zijn. Ze zullen komen! Weet u wat dat betekent? Het is een zullen komen, en dat is een Goddelijk zullen! Dat zullen is gefundeerd en geworteld in het welbehagen Gods. Dat geeft warmte in de prediking. Dat betekent dat er gunning is in het hart van al Zijn knechten, als het goed is. Dan voelt u dat het Woord door die dienstknecht, door die ambtsdrager, is heengegaan. Hij meent echt wat hij zegt; hij staat er achter. Lieve vrienden, hoort u het? Zalig worden ligt niet in uw hand, maar in Zijn hand. Zij zullen komen, omdat ze Hem gegeven zijn en dat staat op recht en waarheid pal, als op onwrikb’re steunpilaren. Misschien zegt u: Ja, maar dominee, moet u eens letten op de tijdgeest, op de verwatering van de leer, op de oppervlakkigheid in de kerk. Ik weet het, maar dit *zullen* is sterker dan alle aanslagen van satan. Dit *zullen* is sterker dan alle inwerpingen in u. Kind van God, u die kreunt, steunt en zucht: Waar is God op wie ik bouwde? Kreunt u met de woorden van David

in Psalm 42: ‘Daar Uw golven, daar Uw baren, mijn benauwde ziel vervaren?’ Zij zullen komen, dat is het Goddelijke begin, maar Zijn Goddelijke leiding blijft steeds nodig. Gods kinderen worden steeds blinder in zichzelf. Door Gods Geest worden ze al afhankelijker, al dieper afhankelijk, al meer geoefend in zelfkennis. Soms mogen deze geluiden ook gehoord worden op het zendingsveld, want overal ter wereld horen we uiteindelijk dezelfde bevinding! Dat is toch ook het werk van dezelfde Geest, van dezelfde Levensfontein, van dezelfde Levensbron? Ze zullen tot Mij komen. Daarvan krijgt God de eer. Krijgt Hij ook in uw leven de eer? De eer van God is een teken van de bekering. Gods eer moet namelijk hersteld worden! Weet u wat bekering is? Dat God Zijn beeld terugvraagt en u kunt Hem dat niet teruggeven. Maar wat een wonder: Hij geeft Zijn beeld Zelf terug! Dat is vrucht van Goddelijk welbehagen! Hij werkt de zaligheid Zelf uit door Zijn lieve Geest en daarvan krijgt God de eer! Dan is het toch waar: U alleen, U loven wij. En: Oost noch west, noch zandwoestijn, doet ons meer of minder zijn.

We gaan ervan zingen uit Psalm 75 vers 1 en 4:

U alleen, U loven wij;
Ja wij loven U, o HEER!
Want Uw naam, zo rijk van eer,
Is tot onze vreugd nabij;
Dies vertelt men, in ons land,
Al de wond’ren Uwer hand.

Geen geval, geen zorg, geen list,
Oost noch west, noch zandwoestijn,
Doet ons meer of minder zijn;
God is Rechter, Die ’t beslist;
Die, als aller Oppervoogd,
Deez’ vernedert, dien verhoogt.

3. Het werk van de Zoon

We letten in de derde gedachte nog op het werk van God de Zoon, nadat we hoorden over het werk God de Vader en God de Heilige Geest. ‘En die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.’ Terwijl de schare mensen om Christus heen is, peilt Hij hen allen. Hij kent hun harten en weet van verre zelfs hun gedachten. Wij zien maar aan wat voor ogen is. Dat geldt ook voor de kerkenraden in onze gemeenten. Wij kennen slechts de buitenkant van de harten. En zo is het ook op de zendingsvelden: wij zien slechts aan wat voor ogen is. God echter ziet het hart aan! Wij zijn enigszins vruchtenkenners, maar God is hartenkenner. Hij weet in elke omstandigheid, in iedere cultuur, bij elke taal, van mensen met een andere huidskleur waar het hun werkelijk om te doen is.

Straks zullen blank en bruin, rijk en arm, één zijn in Christus. Weet u hoe? Eén is hun Meester, Eén is er Die hen riep uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. En wie roept Hij dan? Ellendigen! ‘Gij hebt ellendigen dat land, bereid door Uwe sterke hand.’ Weet u wie er bij die schare behoren? Dat zijn struikelende zondaren, die zichzelf zo tegenvallen. Maar nu moeten die struikelenden eens goed kijken naar de tekst: ‘Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.’ In het Grieks staat er hier iets heel stelligs: en degene die bezig zijn te komen tot Mij zal Ik geenszins uitwerpen. Lieve vrienden, wat ben ik er blij mee dat dat er zo staat! Dat zijn nu juist die mensen die moeten belijden dat ze niet kunnen bidden, die wel eens boos en opstandig zijn vanwege Gods leidingen. Nee, het zijn niet de gearriveerden, de bezittenden. Deze komende zondaren zijn in hun beleving nu juist zo vaak alles kwijt. Weet u wie het zijn? Het zijn die kleintjes in de genade die roepen tot God, vanuit een levend gemis. Misschien zit u vandaag met een honger en dorst in de kerk. U staat in uw waarneming overal buiten, maar één ding weet u al een heel leven lang: u moet bekeerd worden, en dat geeft een levende klacht naar God. Het is uw gebed: Heere, hoe komt het toch ooit goed? Ik word almaar ouder en de dood komt elke dag dichterbij. Degenen die bang zijn zichzelf wat aan te praten, die zijn nu juist bezig te komen. Die kunnen het maar ternauwernood geloven dat zij nog zalig kunnen

worden. Mag ik het zo eens zeggen: ze behoren tot de laagste klasse. Lieve vrienden, zullen we ze niet te hard vallen? Wee u wanneer u één van deze kleinen ergert. Dat geldt ook op het zendingsveld, laten we dat nooit vergeten! Misschien zal onze generatie de 'komenden tot Christus' niet eens meer zien. Wellicht gaat het zaad van het Woord jaren nadat het gezaaid is, pas ontkiemen en gaan ze dan pas komen tot Hem! Nee, het gaat in Gods Koninkrijk niet zo, dat ik vandaag zaai en er morgen een prachtige boom staat. Maar Goddelijk vast is het: ze zullen komen tot Hem!

Wie mag er nu eigenlijk komen tot Hem? Zij die eerlijk zijn! U zegt: dat is een raar antwoord! Toch is het echt waar: Zij die eerlijk zijn, zeggen: 'Heere, kijkt U maar in mijn hart. U weet waar het mij in mijn leven om te doen is geworden. U weet immers alle dingen? U weet van mijn zonden en ellenden. U weet dat ik mijn zonden zo graag wil goedpraten. U weet dat ik die boezemzonden er maar niet onder krijg. Maar U weet ook dat ik U zo van harte heb lief gekregen. U weet dat ik een Borg nodig heb, maar ik weet maar niet hoe al mijn struikelen in de zonde ooit met genade gepaard kan gaan.' Is dat geen eerlijke belijdenis? 'En die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.' Die zo struikelen, die zichzelf voortdurend tegenvallen, juist die komen tot Hem. Zijn die er hier in de kerk? Zijn er die zo walgelijk bezoedeld in zwarte klederen dagelijks de zonde groter maken? Zijn er die niet met een rein gewaad tot God komen, maar die, zoals het Avondmaalsformulier zegt, komen omdat ze midden in de dood liggen? Zijn er die het belijden met hun hele hart: Ik ben onbekeerd, Heere! Ik heb wel eens gedacht dat ik bekeerd moest worden. En dat ik sterk moest worden; dat ik bezit moest hebben, dat ik met zware koffers met aandoeningen beladen bij U moest komen. Maar ik heb helemaal niets, Heere! Maar Gij weet alle dingen, Gij weet wel dat ik U liefheb.' Nee, dat zijn niet zomaar wat emoties, wat gedachten naar aanleiding van uw opvoeding, maar dat is nu vrucht van Zijn werk! Lieve vrienden, als u mocht komen tot Hem, is het de vraag: Wat zag u dan van en aan Hem? Als u alleen maar zou kunnen zeggen: Het was me zo wonderlijk, het was me zo goed, dan ben ik bezorgd over u. U zult toch ook wel iets kunnen zeggen over Zijn

onvergelijkbare schoonheid die Hem gegeven is? Dan zult u toch ook vanuit het diepste van uw ziel kunnen melden: ‘Alles, alles wat aan Hem is, is gans begeerlijk’? Misschien zegt u het met een gebroken klank, dat is niet erg. U hoeft het niet mooi te vertellen, maar u bent door Gods Geest toch eerlijk gemaakt? Dan zult u kunnen zeggen: Zijn vrucht is mijn gehemelte zoet! Nu heb ik eens mogen horen, voor een verslagene als ik, dat er Eén is gekomen, de Held Die satans vaten kan ontroven. Nu mocht ik eens zien dat het ook voor mij nog kan. O, wat een wonder van genade! De komende zondaren komen niet met grote stappen aanlopen, met de rug recht, met de blik strak vooruit. Nee, ze struikelen dagelijks, maar Hij is gekomen om de struikelende knieën op te richten. Hij is gekomen om gebondenen, gevangenen vrijheid uit te roepen.

Weet u, over deze tekst heeft John Bunyan prachtige preken geschreven, namelijk: ‘Komst en welkomst bij Hem’. In al die preken gaat het over het komen van de zondaar tot Hem. ‘En die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen’. Ach, zegt u, maar ik ben zo bang dat ik word afgewezen. Opnieuw kijken we naar de Griekse grondtekst. Er staat daar een dubbele ontkenning: ‘zal Ik niet, niet uitwerpen’. Dat zal Ik niet doen. Ik zal degenen die komen niet van Mij doen. Ik zal ze niet weren. Ze zullen bij Mij mogen schuilen! Wat betekent dat schuilen dan in het leven van Gods kinderen? Ze zullen tot hun verwondering niet worden teruggewezen naar hun plaats in de ruisende kuil en het modderige slijk. Ze worden namelijk tot Hem getrokken. Ze worden getrokken tot Jezus, Die mijn blinde ogen ogenzalf geeft. Tot Jezus Die mij laat zien door Zijn Woord dat Hij is gekomen om Priester te zijn. De straf die ik moest dragen, is op Hem gelegd. O nee, dat wordt niet allemaal in één dag geleerd!

Mag ik u eens vragen: Bent u nog zo bang dat u door de satan en zijn listen wordt overheerst, en dag aan dag wordt gekweld? Luister dan: Jezus is ook Koning! Wie tot Hem mag komen, vindt zoveel in Hem! Misschien zijn er in de kerk die zeggen: ‘Heere, nu heb ik iets mogen leren van U; wie U bent als Priester, wie U bent als Profeet en wie U bent als Koning, maar steeds weer verzondig ik Uw genade.’ Weet u wat zo’n komende zondaar, die al struikelend, met

ootmoed tot Hem nadert, dan van Hem hoort? ‘Ik weet wel wie je bent. Ik weet ook wie je blijft, maar hoor, o zondaar: Mijn hart was aan God opgedragen. Ik wilde Hem alleen behagen.’ Gods kinderen liggen vast in het welbehagen van God. Hij laat ze zien dat Hij het Geschenk is van het Alvermogen! Zijn werk is een werk dat gewild is! Jezus is gewild, en Zijn werk is gewild. ‘Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen.’ Dat is de grond en daarom zullen ze komen. Lieve vrienden, er moeten er nog komen. De jongste dag is er nog niet, daarom moet Zijn Woord nog worden verkondigd. Nu bidt de grote Voorbidder in de hemel of er nog worden toegebracht in Nederland, in Europa, in welk zendingsgebied en in welk continent van de wereld dan ook. Die grote Voorbidder bidt: ‘Wilt U ze laten komen? Ik zal ze geenszins uitwerpen, geenszins van Mij wegdoen.’ Hartverbrekende woorden zijn het, gemeente. Ik heb het zelf wel eens mogen ondervinden. Als de Heere mij mijn zonde bekendmaakt, gebruikt Hij daar meestal slagen voor in Zijn wijze Voorzienigheid. Maar nooit zal Hij zomaar slaan. Als ik mag vluchten tot Hem, dan is er een welkomst van zondaren bij Hem. Als Zijn kinderen vallen in de zonde, dan trekt Hij ze weer, en - onbevattelijk: dan zal Hij hen niet hard vallen. Hij weet wat van Zijn maaksel is te wachten. Let maar eens op wat er gebeurt op de opstandingsdag. De engel zei: ‘Hij is hier niet, Hij is opgestaan, gelijk Hij u gezegd heeft.’ Je hoort iets van een licht verwijt, maar de boventoon heeft dat liefelijke: ‘Hij is hier niet’. Wat u ook in deze Zaligmaker vindt, er is geen pen om dat te beschrijven. De koningin van Scheba heeft het zo terecht gezegd: ‘De helft is mij niet aangezegd’. Lieve vrienden, als u iets van Hem mag vinden, na het zoeken en missen, dan beseft u voor het eerst hoe leeg de wereld is, hoe arm deze tijd is, en dat doet haken, verlangen, smeken en uitzien naar meer. ‘Och, dat ik Hem kenne.’ Paulus zegt daarover zo schoon: ‘Niet dat ik het alrede gekregen heb of alrede volmaakt ben, maar ik jaag daarnaar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben.’ Vlucht, lieve vrienden, vlucht, want tot Wie zouden wij anders heengaan? Alleen Hij heeft de woorden van het eeuwige leven.

Er is echter ook een andere kant, want we moeten wel eerlijk zijn.

Wet en Evangelie, vloek en zegen, moet in ons land worden gepredikt, maar ook aan de overzijde van de oceaan. Weet u hoe die ernstige boodschap luidt? Die niet tot Hem komt, zal Ik zeker uitwerpen en dat voor eeuwig! Dat maakt dat de prediking nooit, nooit vrijblijvend is. Met grote ernst en liefdevolle gunning moet ik het aan uw hart leggen, zoals Hij bewogen was met zielen, verstrooid op de bergen Israëls, als schapen zonder herder. Dan roep ik het u toe: ‘O mens, schik u om uw God te ontmoeten’, want God ontmoeten kan alleen in Hem Die daartoe gegeven is. Wij dan, wetende de schrik des Heeren, wij bidden u van Christus’ wege: Laat u met God verzoenen! Amen.

